सुन्दर्काएउं

LXXIV.

ततः पाद्पसं<mark>बाधं नाना</mark>नगसमावृतं । विन्ध्यपर्वतमासास्य वानरास्ते समारुखन् ॥१॥ काननानि विचित्राणि नदीः प्रस्रवणानि च । पश्यत्रभिषयौ रामो विन्ध्यस्य मलयस्य च ॥ २॥ चन्दनांस्तिलकांश्रृतानशोकान् सिन्डवारकान् । करवीरांस्तिमीरांश्च भजनस्ते प्रवङ्गमाः ॥३॥ कर्णिका<mark>रान् कुरुवकांश्चम्पकानतिमुक्तकान्।</mark> कदम्बपाद्<mark>यान् नीपान् केश</mark>रोद्दालकान् नटान् ॥ ४॥ मालांस्ता<mark>लांस्तमालांश्च ल</mark>वङ्गांश्च ममत्ततः। वल्गुवाग्भिर्दि जैश्वित्रेर्नानामविश्व मेवितान् ॥५॥ फलान्यमृतकल्यानि मूलानि च लतास्तथा। बभज्जर्वानरास्तत्र पादपांश्च बलोत्कराः ॥ ६॥ पश्यलञ्चारुद्वपाणि ययुः शीघमरिन्दमाः। द्रोणमात्रप्रमाणानि लम्बमानानि वान्राः ॥ ७॥ य<mark>युः पिवत्तः स्वाह्</mark>नि <mark>मधूनि मधुपिङ्गलाः ।</mark> पादपानवभन्ननो विकर्षत्तस्तया लताः ॥ र ॥ विधमलो गिरिवरान् प्रययुः <mark>प्रवगर्षभाः ।</mark> वृज्ञानेकत्र कपयो नर्दसो मधुदर्पिताः ॥ १॥